HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

למה לי למידק מינה הא לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול לאכול כגון לאכול מלי זית שיריים ולאכול מלי זית קומץ דמצטרפין ה): **הא מרישא שמעת מינה.** דלא מצטרפין דקתני רישא דכי שדרכו לאכול אין שאין דרכו לאכול לא: **אי לאכול ולהקטיר.** כלומר דהוה גופיה דמתא לאשמועינן דאין מכילה והקטרה מצטרפין: **הא מדזקיק דרישא שמעת מינה.** ה) מדדייקינן מרישא דבר שאין דרכו לאכול אם תיכב לאכול מלי זית שיריים ומלי זית קומץ למחר לא הויא מחשבה כל שכן ו) דלאכול מלי זית שיריים ולהקטיר מלי זית קומץ דמצטרפין: **דסלקא ומה.** מלישנא דלא מצטרפות הואיל ומלא מלי מכילה הויא בקומץ מכילה והקטרה מיבעיא לאין מצטרפין: **לימעוטי.** לאשמועינן לאין מכילה והקטרה מצטרפין: **דסד"א הכא.** היכא דמיכב לאכול מלי זית שיריים ומלי זית קומץ לא מצטרפין משום דלמא כבי חורמיה מיכב בקומץ מבל לאכול ולהקטיר דבשיירייס ז) כי חורמיה מיכב ז) מיבעי לצטרף קא משמע לן:

הדרן עלך כל המנחות

דקדוק שפירסו ס"ר מאיר וס"ר שמואל בנו זלה"ה:

ח) **וקיימא לן דאומן שיריס אסורין באכילה.** ולאי הוו מותרים הוי קומץ מפגל ולאי הוו פסולים לגמרי כגון דנעשתו או מיכב עליהם לאכול חוץ למקומן תו לא מצי ט) למידק בעיא בפיגול דהא לא קרב המתיר כמצותו מבל היכא דאסרי מי שמרינן הואיל ואיתנהו קצת לא מיכב פסול וכמו שקרב י) מתיר כמצותו דמי ויכול לקובעו בפיגול בהקטרת קומץ שמא מיכב נעשת הקטרה לאכול שיריים או למחר אית בהו פיגול בשיריים או דלמא הואיל ואי כ) ואבוזיין) בהכילה הוי כמחשב לגבוה לאכול דבר שאין דרכו לאכול: **ולאפקועינהו) מידי מעילה.** לאילו קדשי קדשים מועלין בכל הזמח קודש וזריקה אבל שמזמנק הדם כ) אימורים לגבוה והבשר לכהנים ואין מועילה אלא באימורין שהן חלק המזבח והבשר אין בו מעילה וגבי מנחה נמי קודם הקטרה יש ג) מעילה אפי' בשיריים ולאחר הקטרה אין מעילה בשיריים דכתיב בפרק חטאת העוף (מעילה דף ט.) המנחות מועלין בהן משהוקדשו קרב הקומץ חייבין עליהם משום פיגול ונותר וטומאה ואין מועלים בשיריים וקא מיבעיא להו מהו לחייבו הך הקטרה ד) דומה לשאר) הקטורות למפקע שיריים מידי מעילה: **אפי' לר' עקיבא דאמר זריקה מועלת.** דתנן (שם דף ו:) שאר קדשים וכו' ר"ע אומר אין מועלין בו ומייתי עליו משום פיגול ונותר וטומאה דזריקת דם מועלת ליה לקבוע בפיגול ולהוציאתו מידי מעילה אע"פ שאינה מתירתו בהכילה: **מאחר דכר אחר.** שיעלו דבאימורין גופייהו ליכא שום פסול: **אפי' לר' אליעזר.** דפליג אדרבי עקיבא: **מנא לחייב לה דאכן הקומץ כו' זה הכלל כו'** על **פיגול וחייבים עליו כרת.** דלמא חיבב בהאי מן העבודות להקטיר קומצה למחר מו כזית מקומצה למחר מו לאכול שיריה למחר מו כזית משיריה למחר פיגול וחייבין עליו כרת ותני ר' חייא במתניתיה הקומץ את המנחה לאכול למחר פיגול אבל לאכול) כזית משיריה למחר פיגול לא קתני מ"ש לא תני כזית משיריה דהא מכאי לא חסרו קמיצה לחייב כרת אבל כזית משיריה למחר פיגול לא קתני מ"ש לא תני מו כזית משיריה למחר: **לאו כגון דחיסרי מילתא דחסרו שיריים אחר קמיצה וקמו להו אחרים וכיון דכמהו כלי ובכילוך והקטרה לא מיכבי ט) או כזית.** משיריה למחר דהא כבר חסרו להו ולא הוי אלי למיתני הכיני מולך או מקטיר לאכול שיריה למחר מו כזית משיריה למחר דהא שיריים וכזית משיריה חדא מילתא היא ולא מיתרמי ליה כזית ס) דהא חסרו להו אחר קמיצה וקמו להו אחרים דהכלך בקמיצה נמי לא תני מו כזית. הכי גרסינן בקמיצה נמי לא תני מו כזית ול"ג בשיריים: **הא מני ר' אליעזר היא וכו'.** ס"ג **וכיון דבקומץ לא מכאי ליה או כזית בשיריים נמי לא תני או כזית.** כלומר כיון דלא מכאי למיתני להקטיר קומצה למחר מו כזית מקומצה למחר דמחשבה לכזית קומץ לאו כלום הוא ולא מפגלין עד] הלכך בשיריים נמי לא תני מו כזית בחתם מכל ד' העבודות ולא משום עד] לאיסור) שיריים להא לא מייתי רבי חייא באיסורי) שיריים והוה ליה למיתנא בקמיצה ובמתן כלי ובהילוך ובהקטרה על מנת לאכול שיריה למחר מו כזית משיריה למחר אלא משום דלא מיתני ליה גבי קומץ מו כזית מקומצו למחר הלכך בשיריים נמי לא תני מו כזית: **אמר ליה אביי.** הא דלא תני רבי חייא מו כזית נמו כדלמרת בגון דחסרו שיריים אלא מיתנהו בעייתיה והאי דלא קתני כזית רבי חייא בשיריים משום דסבר כר"ש דאמר עד שיקריב את כולו נמי כשחיבב אכזית לא הוי פיגול עד שיהא מחשב אכוליה קומץ וכיון דבקומץ לא מיתני ליה מו כזית בשיריים נמי לא תני ולעולם לא חסרו השיריים ומשום הכי תנא קיפא פיגול ומייתי עליו כרת מוהיו ולא חסרו השיריים אבל היכא דחסרו לימא לך דלא מהניא להו הקטרה למיקבעינהו בפיגול: **ור' אליעזר אומר עד שיקריב את כולו.** דהואיל וכולו בליל בעינן שיהא הכל קרב הכא נמי סבר לא הוי פיגול עד שיהא מחשב להקטיר כל הקומץ דאי אמר בריבי קומץ ע"מ להקטיר כזית מן הקומץ מו ע"מ לאכול כזית משיריים למחר לא הוי פיגול: **אי ר' אליעזר הוא.** הך בריימתא דר' חייא אמאי קתני בה להקטיר קומצה למחר פיגול: יז) **היא.** לכתיב במילואים פ) אלא הוא דמשמע אלא: **הכך דאיכא גוותי.** לא יפלו והכי נמי הני דלא נטמאו כשירות דמהניא להו זריקה שבדם הזבח (למלואים): **מאן שמעת ליה דאמר זריקה מועלת ליוצא.** דהוי מזבח מעליא לכל עניינים דמה שנאמייר לפניס כשר לאכול ונוסג בו נמי פיגול דקתני הכא הכך דאיכא גוותי כשרות דזריקה מהניא ליוצא יח): **וקאמר נפרסה לא.** דהיינו חסרו שיריס יט) מלמד כרב הונא דאמר [יב.] כי חסרו שיריס לפילו ר"ע מודה דלא מהניא הקטרה לא להתיר ולא למיקבע בפיגול וס"ס רבי מלישעו: ע"ש **הוא.** בלחם הפנים כתיב. כ) **מבל** כ] ס) לרבנן לא מצית מכי משום דקאמר מאן שמעת ליה דאמר זריקה מועלת ליוצא וכו' ובלחם הפנים ליכא זריקת דס: **מי קאני.** בהדיה הא יליף הכך דאיכא גוותי כשרות למידק דר"ע היא אא): **אבל יליף לה.** מתניתן הכך דאיכא גוותי כשרות מלא כולן פסולות ור' מלישעו הוא ודבין הוא לחייבו ליה למיתני יליף ולא בב] ופרסה ס) והא דקתני נפרסה וכו' ולעולם נאו כרב הונא מלא כדרבא דאמר

[שם] הקטרה מהניא נמי למיסרון ומליבא דר"ע למוד: עד כאן הלקוח שפירש ס"ר שמואל ומביו ס"ר מאיר:

הקומץ. **רבי יוסי אומר כו'.** לעיל מפרש בגמ': **מה** בג) **שיעור זה מן המזבח.** שמחטו ע"מ להקטיר לימוריו למחר פיגול: **אימה מן המנחה.** מפרש בגמ' [ע"ב]: **גמ' אין מפגלין בחצי מתיר.** שמא חיבב ס) לעבוד למחר עבודת חצי מתיר בד] הוא דפליג ר' יוסי קמ"ל

ג) ס"ל הא תו למה לי אי לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול לאכול כגון לאכול חצי זית שיריס ולאכול חצי זית קומץ דמצטרפין ה): **הא מרישא שמעת מינה.** דלא מצטרפין דקתני רישא דכי שדרכו לאכול אין שאין דרכו לאכול לא: **אי לאכול ולהקטיר.** כלומר דהוה גופיה דמתא לאשמועינן לאין מכילה והקטרה מצטרפין: **הא מדזקיק דרישא שמעת מינה.** ה) מדדייקינן מרישא דבר שאין דרכו לאכול אם תיכב לאכול חצי זית שיריס וחצי זית קומץ למחר לא הויא מחשבה כל שכן ו) דלאכול חצי זית שיריס ולהקטיר חצי זית קומץ דמצטרפין: **דסלקא ומה.** מלישנא דלא מצטרפות הואיל ומלא מלי מכילה הויא בקומץ מכילה והקטרה מיבעיא לאין מצטרפין: **לימעוטי.** לאשמועינן לאין מכילה והקטרה מצטרפין: **דסד"א הכא.** היכא דמיכב לאכול חצי זית שיריס ומלי זית קומץ לא מצטרפין משום דלמא כבי חורמיה מיכב בקומץ מבל לאכול ולהקטיר מיבעיא לאין מצטרפין: **הא תו למה לי אי לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול לאכול קמ"ל** ג) **דמצטרף מרישא** ד) (**דסיפא**) **שמעת מינה** (דקתני כחצי זית בחוץ כחצי זית למחר פסול **הא** כחצי זית למחר וכחצי זית למחר פיגול) **אי לאכול ולהקטיר** ג) (**דהיא גופא קמ"ל**) מדיוקא דרישא שמעת מינה דהשתא מה לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול אמרת לא מצטרף לאכול ולהקטיר מיבעיא אין לאכול ולהקטיר איצטריכא ליה ס"ד אמינא התם הוא דלא כי אורחיה קמחשב אבל הכא דבהאי כי אורחיה קמחשב ובהאי כי אורחיה קא מחשב אימא לצטרף קמ"ל:

הקומץ את המנחה. לעיל בסוף פרק קמא (דף יב.) דייק מדרבי חייא דלא תני או כזית דלא מצי למידק מהכא דהכא לא מיכב עליה למיתני או כזית משיריה למחר פסול הא בחצי זית למחר וכחצי זית למחר פיגול) אי לאכול ולהקטיר (**דהיא גופא קמ"ל**) מדיוקא דרישא שמעת מינה דהשתא מה לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול לאכול אמרת לא מצטרף לאכול ולהקטיר מיבעיא אין לאכול ולהקטיר איצטריכא ליה ס"ד אמינא התם הוא דלא כי אורחיה קמחשב אבל הכא דבהאי כי אורחיה קמחשב ובהאי כי אורחיה קא מחשב אימא לצטרף קמ"ל:

הדרן עלך כל המנחות

הקומץ את המנחה לאכול שיריה או להקטיר קומצה ג) א**למחר מודה רבי יוסי בזה שהוא פיגול וחייבין עליו כרת להקטיר לבונתה למחר**

ג] **רבי יוסי אומר** ב**פסול** ואין בו כרת וחכ"א פיגול וחייבין עליו כרת **אמרו** לו ד] **מה שינה זה מן הזבח אמר** להן שהזבח דמו ובשרו ואימוריו אחד **ולבונה** אינה מן המנחה: **גמ'** למה לי למיתנא מודה רבי יוסי בזו משום דקא בעי למיתנא סיפא להקטיר לבונתה למחר ר' יוסי אומר פסול ואין בו כרת מהו דתימא טעמא דר' יוסי משום דקסבר ז) אין מפגלין בחצי מתיר ואפי' רישא נמי קמ"ל

א) נ"ל קמ"ל דסמיך למפגל את תרוויהו חוץ לזמנו אלא שלא הקפיד להאריך כל כך כי התם אלא מ"מ מוכח שפיר דמצטרפי וגרסא דהכא נמי ודאית: ב) דמצטרף מרישא שמעת מינה אי לאכול ולהקטיר מדיוקא דרישא שמעת מינה דהשתא מה כר' והשאר נמחק: ג) מודה ר"י בלומר אף ר"י דפליג בסיפא בהא מודה ובגמרא מפרש טעמא: ג) ר"י אומר פסול ואין בו כרת מפורש בגמרא טעמא דר"י משום דאין מתיר מפגל את המתיר קומץ ולבונה שניהן מתירין השיריים לאכול לכהנים אחרי שנקטרו שניהן אבל בהקטרת זה בלא זה לא מתאכלי השיריים: וחכמים אומרים כר'. א) דסבירא להו דמפגל מתיר מפגל ומתניתין דפרק קמא דקתני הקומץ את המנחה כר' או להקטיר לבונתה סתמא כרבנן: ד) מאי שנא זו מן הזבח שאם זרק את הדם על מנת להקטיר אימורין למחר הוי פיגול אע"ג דשניהם מתירין הבשר דכל כמה דלא מקטרי אימורין לא מתאכלי הבשר: שהזבח כו' שזה אגד בזה מתירו: ה) ישב ובקומץ כי אורחיה חישב אימא: ו) שייך לדף שלפני זה: ז) לא מצי למיקבעי בפיגול ותיובתו למידק בעיא נמחק: ח) שקרב המתיר: יא) הואיל ואסורין באכילה: יב) הדם האימורין: יג) יש בה מעילה: יד) הקטרה כשאר הקטרות לאפוקינהו שיריים מידי: טו) מפגלין ביה: טז) משום החיסור שיריים כר' ר' חייא בחיסור שיריים: יז) הוא דכתיב במלואים: יח) מהניא ליוצא רבי עקיבא: יט) שיריים ש"מ כרב הונא דאמר: כ) אבל הלשון לא משמע הכי ותיובתו לרבנן לא אתיא נמחק: כא) דר"ע היא לעולם אבל יצאת והד"א: כב) ולא לתני נפרס והא דקתני נפרס וכו' ולעולם דלא כרב הונא כך ל"ל להגיה זה הדקדוק כי אינו ברש"י כת"י: כג) מה שנא זו מן הזבח שהשוחטן למחר פיגול: כד) חצי מתיר לא פיגול והך לבונה חצי מתיר הוא דבין הקטרת קומץ ולבונה מתירין השיריים: ואפ"י רישא נמי. בחיבש בהקטרת קומץ עבודת חצי מתיר הוא ופליג ר"י:

מוסף רש"י

ואי לאכול ולהקטיר. כלומר ומי היא נופא קא אתא למתא לאשמועינן לאין מכילה והקטרה מצטרפא ולאו לאפוקי לישנא דילא אתא (זבחים לא:).

סליק פרק כל המנחות
אין מפגלין בחצי מתיר. והקטרת אחד מהן מלי מתיר הוא לאוכל כמי שני הקטרת מבילו (להלן סז).